

merietur. Hebr. xxxv.

Post mortē crucis quā voluit saluator noster p̄ omnib⁹ pati omne genus mortis ab homine iusto etiam pro diuina obidientia et iustitia p̄ te et libenter susceperunt ante missionē spiritus sancti.

Apostoli mortē timuerunt ut patet qm̄ apprehēso dño relicto eo omnes fugerunt. Mat. xxvi.

Postq̄ vero fuerunt spiritu sancto corroborati coram principib⁹ et iudicibus fiducialiter loquebantur et etiā mortē susceperunt. Act. ii.

Paulus dicebat. Act. xxi. nō solū alligari sed etiam mori in iherusalem paratus sum p̄pter nomen dñi.

Ite si noan̄ iudeis aut dignū mortē aliquid feci non reuoluo mori. Actum. xxv.

De negligentia.

Adiens iacob q̄ alim̄ta uenerentur in egipto dixit filiis suis quare negligitis. Gene. xli.

Negligēter custodiuit abner dominum suum saul quādo dauid uenit ad castrum eius et neminem reperit vigilāte et permisit occidisse saul si uoluisset et ideo hastā regis tulit. i. r. xvi. Placuit uas regi iuda ut instauraret domū dñi et precepit leuitis ut circa hoc essent solliciti porro leuiti negligentē egerunt quā de causa rex ipse ioiāde sacerdotem arguebat. ii. Para. xxij.

Cū dormirent hoies uenit inimicus hō et sup̄seminauit zizamā in medio tritici. Mat. xij.

Arguunt faciosi et operarij premiānt. Mat. xx.

Dire reprehēdit dñs suū negligētem et pigrū q̄ commissum sibi talentū multiplicare neglexit. Mat. xxv.

Virgines dormientes quācū lam pades nō erāt paratē a nupcijs sūt exclusē. Mat. xxv.

De nequitiā et peruersitate.

Inimī parentes contra preceptum dñi peruersi de uerbo ligno comedērunt. Ge. iiij.

Populus israhel dixerunt moyse et aaron postq̄ audissent q̄ dñs uisitalet eos et uoluisset eos liberasse fetere frasti odorem nostrū corā pharaone et seruis eius prebūisti ei gladium ut occideret nos. Ero. iij.

Item postq̄ dupisset eos in colūna nubis p̄ noctē uidētes egiptios p̄ se uementes dixerunt forte q̄ non erāt sepulchra in egipto. Ero. xij.

Cū mori faceret in monte moyses aut dño fecerūt sibi vitulū aureū et adorauerunt. Ero. xxxij.

Audientes q̄ displicuit dño murmurē eorū uoluerunt ascendere cōtra uoluntatem moyse et pugnare aduersus amalechitas debellati et tūc sūt. Exo. xvij. Ipsi q̄ filij israhel rebelles fuerūt ei cōtra dñm ut. Exodi. Deu. xli. ut de murmure.

Rex edom uoluit filios israhel p̄mittere transire per terram nec etiā scō rex amō reocū. Exo. xx.

Filij israhel audiētes mandata dñi omnia cōtraria fecerūt. Judi. ij.

Potē de peruersitate saul q̄ uoluit dauid corā se psallētem occidere. i. Re. xvij. et. xij.

Doluit etiā p̄p̄ū filiū ionathā dauid exasantem occidere. Ibidem. xx.

Absolon cōtra patrem suū dauid male surrexit. ii. Re. xv.

Ite notū de ietoboa. ij. Re. xij.
De achab. ij. Re. xx.
De manasses. iij. Re. xxii.
De amon. Hester. iij.
De duob⁹ p̄sbitris contra susā
nam. Dani. xij.
De alchimio falso p̄ditore. i. Ma
chabe. vij.
Ite quomodo iēp̄t. et iudēos in
 mari submerserūt. ij. Mach. xij.
Ite anthiocho. ij. Mach. nono.
Ite quomodo inuenerūt contra
 ieremiam predicantem. Here. xxxij.
Iudei volebant de sup̄ealio mo
 tis p̄p̄itate ihesum. Luce. xij.
Iudei cistū iherosolomā veniētē
 ut regem adorauerunt et paulo post
 clamauerunt regem non habemus
 crucifige eum. Ioh. xix.
Quando paulus et barnabas 3
 bum dei predicabant iudei contradi
 cebant blasphemantes et ita cōuersi
 sunt ad gen̄tes. Act. xij. et. xij.
Ite quomō paulū lapidauerunt
 et extra ciuitatē traxerūt. Act. xij.
Item ipsi et socij eius fuerunt vir
 gis celi. Actu. xvi.
Ite argentarius in epheso faciēs
 ymagines dyane conatuit cū alijs
 a rhabus populū contra paulū
 actum. xix.
Ite in iherusalem facta est tur̄ bati
 o et congregatio contra paulū et tra
 hebāt ipsū extra templū et vir po
 tuūt eripi a tribuno qui cum milib⁹
 superuenit et postea dixerunt nō li
 cet hominem talem viuere super ter
 ram. Actuum. xxi.
De obedientia et inobediencia.
Uolens deus hominem sub o
 bedigntia v̄ngre statim p̄t cō

dit⁹ est ipsū p̄ceptis alligant et q̄a
 ipse inobediens fuit grauit̄ cū pu
 niūt. Ge. ij. et ij.
Noe deo p̄mpte in omnib⁹ obedi
 uit et ceteris in diluuiō pereūtib⁹
 ipse cū suis saluatus ē. Gene. vii.
Orcipiēs dñs de arāfione quīs
 grauis esset non distulit abrahā; im
 plere. Ge. xvij.
Ite p̄ceptum de ymolacione filij
 non distulit sed statū implere satage
 bat nisi dñs aliter ordīnasset. Ge. x
xij. Joseph patri volētī eum ad fr̄es
 suos mittere statim paratus obedi
 uit licet ipsi fratres prius de eumie
 eum acasassent. Ge. xxxvij.
Obediūt moyses dño quādo du
 catū populū isrl̄ sibi imposuit tñ pri
 us quinquies se exausauit. Ezo. iij.
Magnā obediēciā p̄miserūt filij
 isrl̄ deo dicētes oia q̄ locutus ē dñs
 faciē; licet contrarium semper fece
 runt. Ezo. iij.
Ipsi cū essent in deserto ad p̄cep
 tū dñi t̄torā erigebāt et ad imperi
 ū eius deponēbant. Iu. iij.
Ite iuxta mandatū dñi ad terram
 promissionis ascendere timuerunt s;̄
 postea dño p̄hibētē ascendere cona
 ti sunt ideo male successit eis. Iu. x
ij. Quādo autē ex obediencia pug
 nauerūt pauca ex eis multos duice
 runt. Iu. xxxi.
Item euntes ad bellū contra mā
 datū dñi et moysi multa ex eis a
 pauas demicti sūt. Iu. xij.
Quā r̄sgress⁹ est achar māda
 tū iosue p̄lus fuit i p̄lio superat⁹
 et ipse a populo lapidat⁹. Iosue. vij.
Saul offerens holocaustum cōtra
 mandatū samuelis reprobatus est
 i Iegum. xij.